

Τα «σημάδια» που δείχνουν αυτισμό στο παιδί

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

newego_LARGE_t_1101_54465212_type12

Τα συνήθη συμπτώματα είναι η απουσία ανταπόκρισης και η αδιαφορία σε κοινωνικές περιστάσεις, η μη ανταπόκριση του ατόμου στο άκουσμα του ονόματός του, η απουσία οπτικής επαφής και η δυσκολία στην επικοινωνία με άλλους ανθρώπους

Αυτισμός είναι μια ασθένεια η οποία ταλαιπωρεί πολύ περισσότερους ανθρώπους απ' όσους νομίζουν οι περισσότεροι, προκαλώντας στην πλειοψηφία των περιπτώσεων σημαντικές νοητικές διαταραχές. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας Αυτιστικών Ατόμων, ένας στους 166 Έλληνες υποφέρει από αυτισμό.

Επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου γιατί τα τελευταία χρόνια καταγράφεται επιδημιολογική έξαρση του αυτισμού την οποία μάλιστα χαρακτηρίζουν ιδιαίτερα «ανησυχητική» και, για τον λόγο αυτόν, ζητούν από τους γονείς να είναι ακόμα περισσότερο προσεκτικοί.

Το 70% εξ αυτών εμφανίζει διαφορετικής σοβαρότητας νοητική υστέρηση, ενώ το 20% έχει φυσιολογικές νοητικές λειτουργίες. Ένας στους δέκα, τέλος, έχει υψηλό επίπεδο νοητικών λειτουργιών.

Πρόκειται για μια διαταραχή που εκδηλώνεται για πρώτη φορά στην ηλικία των 18 μηνών και διαρκεί για ολόκληρη τη ζωή του ανθρώπου, επηρεάζοντας σημαντικά τον τρόπο που αντιλαμβάνεται τον κόσμο γύρω του. Όσο πιο έγκαιρα γίνει η διάγνωση, τόσο πιο αποτελεσματική θα είναι η παρέμβαση των ειδικών που θα βοηθήσουν το παιδί.

Τα συνήθη συμπτώματα του αυτισμού, σύμφωνα με το Εθνικό Ινστιτούτο Νευρολογικών Διαταραχών των ΗΠΑ, είναι η εμφανής απόσυρση, η απουσία ανταπόκρισης και η αδιαφορία σε κοινωνικές περιστάσεις, η μη ανταπόκριση του ατόμου στο άκουσμα του ονόματός του, η απουσία οπτικής επαφής και η δυσκολία στην επικοινωνία με άλλους ανθρώπους. Επίσης, οι πάσχοντες από αυτισμό εμφανίζουν επαναληπτικές συμπεριφορές ή κινήσεις όπως το να κινούνται συνεχώς ή να στριφογυρίζουν. Η απουσία ενδιαφέροντος και η αποστροφή στη φυσική επαφή είναι, επίσης, κλασικά συμπτώματα της ασθένειας, ενώ, στην παιδική

ηλικία, το άτομο δεν ξέρει πώς να συναναστραφεί και να παίξει με τους συνομήλικούς του.

Οι επιστήμονες επισημαίνουν ότι υπάρχουν κάποιοι «απόλυτοι δείκτες» και κάποιοι «δείκτες επιφυλακής» οι οποίοι θα πρέπει να κινητοποιήσουν τους γονείς για να αναζητήσουν ιατρική συμβουλή. Το πρώτο «καμπανάκι» ακούγεται όταν το μωρό δεν χαμογελά ή δεν δείχνει χαρούμενες εκφράσεις μέχρι την ηλικία των έξι μηνών ή και λίγο αργότερα. Επίσης, αν μέχρι τους εννέα μήνες δεν αντιδρά με ήχους και εκφράσεις του προσώπου. Το επόμενο κομβικό σημείο είναι η ηλικία των 12 μηνών, στην οποία το παιδί θα πρέπει να φλυαρεί, να κάνει χειρονομίες και να προσπαθεί να πιάσει αντικείμενα.

Αν μέχρι την ηλικία των 16 μηνών δεν λέει ούτε μία λέξη και μέχρι τους 24 μήνες δεν μπορεί να σχηματίσει μια πρόταση δύο λέξεων που να έχει νόημα, οι γονείς θα πρέπει να κινητοποιηθούν. Τέλος, οποιαδήποτε απώλεια δεξιοτήτων είναι κακό σημάδι που πιθανώς δείχνει ότι το παιδί πάσχει από αυτισμό.

Οι ειδικοί σημειώνουν επίσης ότι τα τελευταία χρόνια καταγράφεται επιδημιολογική έξαρση του αυτισμού την οποία χαρακτηρίζουν «ανησυχητική» και, για τον λόγο αυτόν, ζητούν από τους γονείς να είναι ακόμα περισσότερο προσεκτικοί. Ενας ειδικός με εμπειρία σε περιπτώσεις αυτισμού είναι σε θέση να γνωρίζει τη μελλοντική πορεία του παιδιού έναν χρόνο μετά τη διάγνωση της ασθένειας. Δυστυχώς, σε κάποιες περιπτώσεις οι γιατροί διστάζουν να εξηγήσουν στους γονείς την εξέλιξη της πορείας ενός παιδιού με αυτισμό επειδή φοβούνται ότι αυτό θα έχει άσχημη ψυχολογική επίδραση.

Η εμπειρία έχει δείξει ωστόσο ότι στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων οι γονείς που ανησυχούν έχουν δίκιο. Είναι αυτοί που γνωρίζουν το παιδί τους καλύτερα από τον καθέναν και οι πρώτοι που παρατηρούν παράξενες συμπεριφορές του στην κρίσιμη ηλικία. Η αναμονή, λένε οι επιστήμονες, δεν είναι σωστή επιλογή και προτείνουν αμέσως να γίνει αναπτυξιακή εκτίμηση του παιδιού.

Αυτιστικοί και δυσλεξικοί υψηλής διανοητικής λειτουργικότητας βιώνουν συχνά την απογοήτευση

Δυσλεξία, υπερκινητικότητα και διάσπαση προσοχής είναι μαθησιακές δυσκολίες που δείχνουν και αυτισμό. Πρόκειται, ωστόσο, για ένα ελάχιστο ορατό κομμάτι του «παγόβουνου», που είναι ο αυτισμός. Άτομα που έχουν διαγνωστεί με δυσλεξία ενδέχεται να είναι αυτιστικοί υψηλής λειτουργικότητας. Παραμένουν για πολλά χρόνια αδιάγνωστοι, μέχρι να εντοπιστεί κάποιο άλλο χαρακτηριστικό του αυτισμού τους, όπως η κατάθλιψη, τα ξεσπάσματα άγχους ή θυμού. Η αντιμετώπιση της δυσλεξίας και των άλλων μαθησιακών προβλημάτων βασίζεται

σε πολλά κοινά χαρακτηριστικά των δυσκολιών που παρουσιάζει ένας αυτιστικός μαθητής.

Οι μαθητές με δυσλεξία όπως και οι αυτιστικοί μαθητές, παρόλο που έχουν αυξημένη οπτική, ακουστική και διανοητική αντίληψη, βιώνουν συνεχή απογοήτευση στον ακαδημαϊκό τομέα. Το πιο κοινό χαρακτηριστικό που έχουν οι δυσλεξικοί με τους αυτιστικούς είναι ο διαφορετικός τρόπος που διαχειρίζονται τις αισθητηριακές και τις αντιληπτικές τους ικανότητες. Έχουν, δηλαδή, έναν τρόπο σκέψης και κατανόησης του κόσμου, ο οποίος είναι ριζικά διαφορετικός. Η διαφορετική διανοητική λειτουργία αποτελεί μοναδικότητα των δυσλεξικών και των αυτιστικών και ευθύνεται για πολλαπλά είδη δυσκολιών. Είναι αυτό που τους καθιστά χαρισματικούς σε πολλούς άλλους τομείς.

Πηγή: ethnos.gr